Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

26. siječnja 2017.*

„Žalba – Damping – Provedbena uredba (EU) br. 501/2013 – Uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa – Proširenje konačne antidampinške pristojbe na uvoz bicikala podrijetlom iz Kine na taj uvoz – Uredba (EZ) br. 1225/2009 – Članak 13. – Izbjegavanje mjera – Članak 18. – Nesuradnja – Dokaz – Skup indicija koje se podudaraju – Proturječnost obrazloženja – Nedostatak u obrazloženju – Povreda postupovnih prava“

U spojenim predmetima C-248/15 P, C-254/15 P i C-260/15 P,

povodom triju žalbi na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesenih 27. svibnja, 29. svibnja i 1. lipnja 2015.,

Maxcom Ltd, sa sjedištem u Plovdivu (Bugarska), koji zastupaju L. Ruessmann, *avocat*, i J. Beck, *solicitor*,

tužitelj,

druge stranke u postupku su:

City Cycle Industries, sa sjedištem u Colombu (Šri Lanka), koji zastupaju T. Müller-Ibold, *Rechtsanwalt*, i F.-C. Laprévote, *avocat*,

tužitelj u prvostupanjskom postupku,

Vijeće Europske unije, koje je zastupala S. Boelaert, a potom H. Marcos Fraile i B. Driessen, u svojstvu agenata, uz asistenciju R. Bierwagena i C. Hippa, *Rechtsanwälte*,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

Europska komisija, koju zastupaju J.-F. Brakeland i M. França, u svojstvu agenata,

intervenijent u prvostupanjskom postupku (C-248/15 P),

i

Europska komisija, koju zastupaju J.-F. Brakeland i M. França, u svojstvu agenata,

tužitelj,

druge stranke u postupku su:

* Jezik postupka: engleski

City Cycle Industries, sa sjedištem u Colombu, koji zastupaju T. Müller-Ibold, *Rechtsanwalt*, i F.-C. Laprévote, *avocat*,

tužitelj u prvostupanjskom postupku,

Vijeće Europske unije, koje je zastupala S. Boelaert, a potom H. Marcos Fraile i B. Driessen, u svojstvu agenata, uz asistenciju R. Bierwagena i C. Hippa, *Rechtsanwälte*,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

Maxcom Ltd, sa sjedištem u Plovdivu, koji zastupaju L. Ruessmann, *avocat*, i J. Beck, *solicitor*,

intervenijent u prvostupanjskom postupku (C-254/15 P),

i

Vijeće Europske unije, koje je zastupala S. Boelaert, a potom H. Marcos Fraile i B. Driessen, u svojstvu agenata, uz asistenciju R. Bierwagena i C. Hippa, *Rechtsanwälte*,

tužitelj,

druge stranke u postupku su:

City Cycle Industries, sa sjedištem u Colombu, koji zastupaju T. Müller-Ibold, *Rechtsanwalt*, i F.-C. Laprévote, *avocat*,

tužitelj u prvostupanjskom postupku,

Europska komisija, koju zastupaju J.-F. Brakeland i M. França, u svojstvu agenata,

intervenijent u prvostupanjskom postupku,

Maxcom Ltd, sa sjedištem u Plovdivu, koji zastupa L. Ruessmann, odvjetnik, i J. Beck, *solicitor*,

intervenijent u prvostupanjskom postupku (C-260/15 P),

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: T. von Danwitz, predsjednik vijeća, E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (izvjestiteljica) i C. Lycourgos, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 2. lipnja 2016.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 22. rujna 2016.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojim žalbama Maxcom Ltd, Vijeće Europske unije i Europska komisija zahtijevaju ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 19. ožujka 2015., City Cycle Industries/Vijeće (T-413/13, neobjavljena, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2015:164), kojom je poništen članak 1. stavci 1. i 3. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 501/2013 od 29. svibnja 2013. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju (SL 2013., L 153, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 274., u daljnjem tekstu: sporna uredba), u dijelu u kojem se odnosi na City Cycle Industries (u daljnjem tekstu: City Cycle).

Pravni okvir

2 Odredbe kojima se uređuje primjena antidampinških mjera od strane Europske unije i koje su bile na snazi u vrijeme nastanka činjenica u glavnom postupku nalazile su se u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51., i ispravak u SL-u 2010., L 7, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.), kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 1168/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. (SL 2012., L 344, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 118., str. 277.; u daljnjem tekstu: Osnovna uredba).

3 Članak 13. te uredbe, pod naslovom „Izbjegavanje mjera”, glasi:

„1. Antidampinške pristojbe uvedene prema ovoj Uredbi mogu se proširiti i na uvoze iz trećih zemalja istovjetnih [istovrsnih] proizvoda, bilo malo modificiranih ili ne, ili na uvoze malo modificiranih istovjetnih [istovrsnih] proizvoda iz zemlje na koju se mjere primjenjuju ili na njihove dijelove, ako se mjere koje su na snazi izbjegavaju. Antidampinške pristojbe, koje ne prelaze preostalu antidampinšku pristojbu uvedenu u skladu s člankom 9. stavkom 5., mogu se proširiti na uvoze iz društava koja koriste pojedinačne pristojbe u zemljama na koje se mjere primjenjuju, ako se mjere koje su na snazi izbjegavaju. Izbjegavanje mjera definira se kao promjena strukture trgovine između trećih zemalja i Zajednice ili između pojedinačnih društava u zemlji na koju se mjere primjenjuju i Zajednice, a koja proizlazi iz prakse, obrade ili rada za koji ne postoji dostatni valjani uzrok ili ekonomska opravdanost osim uvođenja pristojbe, a ako postoji dokaz o šteti ili da su preostali učinci pristojbe narušeni u smislu cijena i/ili količina istovjetnog [istovrsnog] proizvoda i ako postoji dokaz o dampingu u odnosu na uobičajene vrijednosti koje su ranije uspostavljene za istovjetni [istovrsni] proizvod, ako je potrebno u skladu s odredbama članka 2.

Praksa, obrada ili rad iz prvog podstavka, između ostalog, uključuju neznatnu modifikaciju dotičnog proizvoda kako bi on dobio drugi carinski broj, a na koji se obično ne primjenjuju mjere, pod uvjetom da modifikacija ne mijenja njegova osnovna obilježja, slanje proizvoda na koji se primjenjuju mjere preko trećih zemalja, reorganizaciju strukture i kanala prodaje u zemlji na koju se primjenjuju mjere od strane izvoznika i proizvođača kako bi se po mogućnosti njihovi proizvodi izvozili u Zajednicu putem proizvođača koji koriste pojedinačnu stopu pristojbe koja je niža od one koja se primjenjuje na proizvode proizvođača i, u okolnostima navedenim u stavku 2., sklapanje dijelova postupcima sklapanja u Zajednici ili u trećoj zemlji.

2. Smatra se da se postupkom sklapanja u Zajednici ili u trećoj zemlji izbjegavaju mjere koje su na snazi ako:

(a) [je] postupak […] započeo ili je bitno [pojačan] od, ili neposredno prije pokretanja antidampinškog ispitnog postupka, a dijelovi za sklapanje su iz zemlje na koju se primjenjuju mjere;

(b) dijelovi predstavljaju 60% ili više od ukupne vrijednosti dijelova sastavljenih proizvoda, osim što se u niti jednom slučaju ne smatra izbjegavanjem mjera je kada dodana vrijednost na dijelovima, tijekom postupka sastavljanja ili dovršavanja, predstavlja više od 25% troškova proizvodnje; i

(c) [su] preostali učinci pristojbe […] narušeni u smislu cijena i/ili količina sastavljenih istovjetnih [istovrsnih] proizvoda i postoji dokaz o dampingu u odnosu na uobičajene vrijednosti ranije utvrđene za istovjetne [istovrsne] ili slične proizvode.

3. Ispitni postupak pokreće se prema ovom članku na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice ili zainteresirane stranke na temelju dostatnih dokaza o čimbenicima utvrđenim u stavku 1. Postup[ak] se pokreć[e] nakon savjetovanja sa savjetodavnim odborom, na temelju uredbe Komisije koja također može sadržavati uputu carinskim tijelima da uvoz uvjetuju evidentiranjem sukladno članku 14. stavku 5. ili traženjem jamstava. Komisija provodi ispitni postupak, a u kojem joj mogu pomagati carinska tijela te koji završava u roku od devet mjeseci. Ako konačno utvrđene činjenice opravdavaju produljenje mjera, produljuje ih Vijeće na temelju prijedloga Komisije nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom. Prijedlog usvaja Vijeće, osim ako ono odluči, običnom većinom, odbiti prijedlog u razdoblju od jednog mjeseca od kada Komisija podnese prijedlog. Produljenje stupa na snagu na datum kada je evidentiranje prema članku 14. stavku 5. postalo obvezno ili na datum kada se traže jamstva. Relevantne postupovne odredbe ove Uredbe o pokretanju i vođenju ispitnog postupka primjenjuju se prema ovom članku.

4. Uvozi ne podliježu evidentiranju prema članku 14. stavku 5. ili mjerama, ako njima trguju trgovačka društva koja koriste izuzeća. Zahtjevi za izuzeća, valjano potkrijepljeni dokazima, dostavljaju se u rokovima uspostavljenima uredbom Komisije koja pokreće ispitni postupak. Ako se praksa, obrada ili rad za izbjegavanje mjera odvija izvan Zajednice, proizvođačima dotičnog proizvoda koji mogu dokazati da nisu povezani s proizvođačem na kojega se primjenjuju mjere i za koje se utvrdi da nisu uključeni u izbjegavanje mjera, kako je definirano u stavcima 1. i 2., mogu se odobriti izuzeća. Ako se praksa, postupak ili rad za izbjegavanje mjera odvija unutar Zajednice, uvoznicima koji mogu dokazati da nisu povezani s proizvođačima na koje se primjenjuju mjere, mogu se odobriti izuzeća.

Izuzeća se odobravaju odlukom Komisije nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom ili odlukom Vijeća koje uvodi mjere, i ona ostaju na snazi tijekom razdoblja i pod uvjetima koji su u njoj navedeni.

[…]”

4 Članak 18. navedene uredbe predviđao je:

„1. U slučajevima u kojima zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz ove Uredbe, ili ako znatno ometa ispitni postupak, privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu se donijeti na temelju raspoloživih podataka.

[…]

6. Ako zainteresirana stranka ne surađuje, ili surađuje samo djelomičn[o] tako da se time relevantni podaci uskraćuju, rezultati mogu biti manje povoljni za stranku nego da je surađivala.”

Činjenična osnova spora i sporna uredba

5 Činjenična osnova spora iznesena je u točkama 1. do 28. pobijane presude. Za potrebe ovog postupka može se sažeti na sljedeći način.

6 Dana 14. kolovoza 2012. Komisija je zaprimila pritužbu koju je podnijelo Europsko udruženje proizvođača bicikala (EBMA) u ime triju proizvođača bicikala iz Unije kojom se od nje traži da istraži moguće izbjegavanje, uvozom bicikala podrijetlom iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, antidampinških mjera uvedenih Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 990/2011 od 3. listopada 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera, provedene u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (SL 2011., L 261, str. 2.).

7 Dana 25. rujna 2012. Komisija je donijela Uredbu (EU) br. 875/2012 o pokretanju ispitnog postupka o mogućem izbjegavanju antidampinških mjera uvedenih Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine, uvozom bicikala koji se otpremaju iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, neovisno o tome je li njihovo podrijetlo deklarirano u Indoneziji, Maleziji, Šri Lanki i Tunisu ili nije, te o uvjetovanju takvog uvoza evidentiranjem (SL 2012., L 258, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 128., str. 298.).

8 Komisija je 26. rujna 2012. obavijestila City Cycle, društvo sa sjedištem u Šri Lanki koje izvozi bicikle u Uniju, o pokretanju tog ispitnog postupka te mu je dostavila obrazac za izuzeće na temelju članka 13. stavka 4. Osnovne uredbe. City Cycle bio je pozvan odgovoriti na taj obrazac najkasnije do 2. studenoga 2012. Svoj je odgovor dostavio Komisiji 30. listopada 2012.

9 Komisija je 21. siječnja 2013. obavila posjet radi provjere u prostorijama City Cyclea.

10 Dana 31. siječnja 2013. Komisija je obavijestila City Cycle o svojoj namjeri da primijeni članak 18. Osnovne uredbe.

11 Dana 21. ožujka 2013. Komisija je City Cycleu te šrilankanskim i kineskim vlastima uputila dokument s općim podacima koji predstavljaju njezine zaključke o postupcima pretovara i sklapanja uz obavijest o namjeri predlaganja proširenja antidampinških mjera uvedenih na uvoz bicikala podrijetlom iz Kine na uvoz bicikala podrijetlom iz Šri Lanke. Tim je dokumentom ta institucija također odbila zahtjev za izuzeće City Cyclea.

12 Vijeće je spornu uredbu donijelo 29. svibnja 2013.

13 Vijeće je u uvodnim izjavama 35. do 42. te uredbe u biti navelo, glede stupnja suradnje šrilankanskih društava, da se za samo tri od šest šrilankanskih društava koja su podnijela zahtjev za izuzeće na temelju članka 13. stavka 4. Osnovne uredbe može smatrati da su surađivala. Za ta su se tri društva, s obzirom na to da je jedno povuklo svoj zahtjev za izuzeća, a druga dva nisu dovoljno surađivala, nalazi temeljili na raspoloživim podacima, u skladu s člankom 18. Osnovne uredbe.

14 U uvodnoj izjavi 58. Vijeće je utvrdilo da je došlo do promjene strukture trgovine između Šri Lanke i Unije, u smislu članka 13. stavka 1. Osnovne uredbe.

15 U uvodnim izjavama 77. do 82. sporne uredbe Vijeće je analiziralo narav prakse izbjegavanja iz kojeg proizlazi ta promjena strukture trgovine između tih trećih zemalja i Unije.

16 Glede prakse pretovara, uvodne izjave 77. do 79. te uredbe navode:

„(77) Izvoz trgovačkih društava iz Šri Lanke koja surađuju na početku iznosio je 69% ukupnog izvoza iz Šri Lanke u Uniju tijekom [razdoblja izvješćivanja]. Za tri od šest trgovačkih društava koja surađuju na početku ispitni postupak nije otkrio praksu pretovara. Za preostali izvoz u Uniju nije bilo suradnje, kako je objašnjeno gore u uvodnim izjavama od 35. do 42.

(78) Stoga, u svjetlu promjene strukture trgovine utvrđene u uvodnoj izjavi 58. između Šri Lanke i Unije u smislu članka 13. stavka 1. Osnovne uredbe i činjenice da se nisu javili i surađivali svi proizvođači izvoznici iz Šri Lanke, može se zaključiti da se izvoz tih proizvođača izvoznika može pripisati praksi pretovara.

(79) Stoga je potvrđeno postojanje pretovara proizvodâ kineskog podrijetla preko Šri Lank[e].”

17 U uvodnim izjavama 81. i 82. navedene uredbe Vijeće je navelo da nije utvrđeno da je došlo do postupaka sklapanja, u smislu članka 13. stavka 2. Osnovne uredbe.

18 U uvodnim izjavama 92., 96. i 110. te uredbe Vijeće je utvrdilo, kao prvo, da ne postoji drugi valjani uzrok ili ekonomska opravdanost osim izbjegavanja postojećih antidampinških mjera, kao drugo, da su te korektivne mjere narušene i, kao treće, da postoji damping u odnosu na ranije utvrđenu uobičajenu vrijednost dostatni valjani uzrok ili ekonomska opravdanost.

19 U tim je okolnostima Vijeće utvrdilo, u uvodnoj izjavi 115. sporne uredbe, da je postupcima pretovara preko Šri Lanke došlo do izbjegavanja, u smislu članka 13. stavka 1. Osnovne uredbe.

20 U skladu s člankom 1. stavkom 1. sporne uredbe, konačna antidampinška pristojba od 48,5%, predviđena u članku 1. stavku 2. Provedbene uredbe br. 990/2011, proširena je na uvoz bicikala poslanih iz Šri Lanke, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz te zemlje ili nemaju. Članak 1. stavak 3. navedene uredbe predviđa naplatu proširene pristojbe na taj isti uvoz evidentiran u skladu s Uredbom br. 875/2012.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

21 Zahtjevom podnesenim 9. kolovoza 2013. tajništvu Općeg suda, City Cycle podnio je tužbu za poništenje članka 1. stavaka 1. i 3. sporne uredbe, u dijelu u kojem se te odredbe odnose na njega.

22 Zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda, City Cycle zatražio je da se o predmetu odluči u ubrzanom postupku predviđenom u članku 76.a Poslovnika Općeg suda, u verziji koja je bila na snazi u vrijeme postupka pred tim sudom. Zahtjev za odlučivanje o predmetu u ubrzanom postupku prihvaćen je odlukom sedmog vijeća Općeg suda 8. listopada 2013.

23 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 17. listopada 2013. Komisija je zatražila intervenciju u potporu zahtjevu Vijeća. Rješenjem od 11. studenoga 2013. predsjednik sedmog vijeća Općeg suda prihvatio je zahtjev za intervenciju Komisije. Međutim, s obzirom na članak 76.a stavak 2. drugi podstavak Poslovnika Općeg suda, u verziji koja je bila na snazi u vrijeme postupka pred tim sudom, Komisija nije bila ovlaštena podnijeti intervencijski podnesak.

24 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 19. ožujka 2014. Maxcom je zatražio intervenciju u potporu zahtjevu Vijeća. Rješenjem od 16. srpnja 2014. sedmo vijeće Općeg suda prihvatilo je taj zahtjev.

25 Komisija je 25. lipnja 2014. zatražila da je se ovlasti za podnošenje intervencijskog podneska na temelju članka 64 Poslovnika Općeg suda u verziji koja je bila na snazi u vrijeme postupka pred tim sudom. Opći je sud odbio taj zahtjev.

26 U prilog osnovanosti svoje tužbe za poništenje City Cycle naveo je pet tužbenih razloga. Prvi tužbeni razlog temeljio se na povredi članka 13. stavka 1. i članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe. Prvim dijelom tog tužbenog razloga City Cycle pobijao je utvrđenje Vijeća o promjeni strukture trgovine. Drugim dijelom navedenog tužbenog razloga City Cycle osporio je utvrđenje Vijeća, posebice iz uvodne izjave 78. sporne uredbe, o provedbi postupaka pretovara. Drugi tužbeni razlog temeljio se na povredi članka 18. Osnovne uredbe, načela proporcionalnosti i obveze obrazlaganja. Odnosio se na utvrđenja Vijeća u svezi s nesuradnjom City Cyclea. Treći tužbeni razlog temeljio se na povredama načela dužne pažnje i dobre uprave te članka 18. stavka 4. te uredbe i prava City Cyclea na obranu. Namjena mu je bila dokazati da ga Vijeće, s jedne strane, nije na odgovarajući način obavijestilo o tome da namjerava odbiti njegov zahtjev za izuzeće i da mu, s druge strane, nije odobrilo potpuni pristup spisu. Četvrti tužbeni razlog temeljio se na povredi načela jednakog postupanja. City Cycle je tvrdio da se prema njemu postupalo diskriminatorno u odnosu na njegove konkurente koji koriste isti poslovni model. Peti tužbeni razlog temeljio se na povredi članka 13. stavka 1. navedene uredbe i načela jednakog postupanja. Usmjeren je bio protiv utvrđenja Vijeća u svezi s postojanjem dampinga.

27 Komisija je tijekom rasprave pred Općim sudom osporila osnovanost tužbe u cijelosti, tvrdeći da City Cycle nije ni šrilankanski proizvođač ni izvoznik, nego lokalni ponuditelj koji djeluje za račun kineskog poduzetnika.

28 Opći je sud pobijanom presudom odbio Komisijine argumente glede dopuštenosti tužbe. U svezi s meritumom, odbio je prvi dio prvog tužbenog razloga te drugi, treći, četvrti i peti tužbeni razlog koje je podnio City Cycle u prilog svojoj tužbi.

29 Prihvatio je, pak, drugi dio prvog tužbenog razloga. U prilog tom dijelu City Cycle je istaknuo, među ostalim, prvi prigovor, koji se temelji na pogrešci u ocjeni koju sadržava uvodna izjava 78. sporne uredbe. S tim u svezi Opći je sud, kao prvo, u točkama 82. do 97. pobijane presude analizirao elemente koje je City Cycle priopćio tijekom istrage. Utvrdio je da se na temelju tih elemenata ne može dokazati da je on izvoznik bicikala šrilankanskog podrijetla ili da ispunjava kriterije iz članka 13. stavka 2. Osnovne uredbe.

30 Kao drugo, Opći je sud u točki 98. te presude utvrdio da Vijeće nije imalo nikakvih indicija da bi, u točki 78. sporne uredbe, valjano utvrdilo da je City Cycle obavljao postupke pretovara.

31 Kao treće, Opći je sud u točki 99. pobijane presude utvrdio da, doduše, nije bilo moguće isključiti da je, među svim praksama, postupcima ili djelatnostima za koje osim početne antidampinške pristojbe nije postojao dostatni valjani uzrok ili ekonomska opravdanost, u smislu članka 13. stavka 1. drugog podstavka Osnovne uredbe, City Cycle obavljao postupke pretovara. Međutim, prema mišljenju tog suda, činjenica da on nije mogao dokazati da je stvarno šrilankanski proizvođač ili da odgovara kriterijima iz članka 13. stavka 2. Osnovne uredbe ne dopušta Vijeću da automatski zaključi da je City Cycle obavljao pretovar jer takva mogućnost ne proizlazi ni iz Osnovne uredbe ni iz sudske prakse.

32 Opći je sud stoga utvrdio da valja prihvatiti drugi dio prvog tužbenog razloga a da pritom nije potrebno obraditi druge prigovore koje je istaknuo City Cycle.

33 Slijedom toga, Opći je sud poništio članak 1. stavke 1. i 3. sporne uredbe u dijelu u kojem se odnosi na City Cycle.

Zahtjevi stranaka i postupak pred Sudom

34 Svojom žalbom u predmetu C-248/15 P Maxcom zahtijeva od Suda da:

— ukine pobijanu presudu u odnosu na drugi dio prvog tužbenog razloga;

— u cijelosti odbije prvi tužbeni razlog koji je istaknuo City Cycle pred Općim sudom, i

— naloži City Cycleu snošenje troškova Maxcoma u okviru tužbe i njegove intervencije pred Općim sudom.

35 Svojom žalbom u predmetu C-254/15 P Komisija zahtijeva od Suda da:

— ukine pobijanu presudu, odbije tužbu u prvostupanjskom postupku i naloži City Cycleu snošenje troškova, i

— podredno, vrati predmet na ponovno suđenje Općem sudu i naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.

36 Svojom žalbom u predmetu C-260/15 P Vijeće zahtijeva od Suda da:

— ukine pobijanu presudu, odbije tužbu u prvostupanjskom postupku i naloži City Cycleu snošenje troškova Vijeća u okviru prvostupanjskog i žalbenog postupka, i

— podredno, vrati predmet na ponovno suđenje Općem sudu i naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.

37 U svojem odgovoru na žalbu, podnesenom u spojenim predmetima C-248/15 P, C-254/15 P i C-260/15 P, City Cycle zahtijeva od Suda da:

— u cijelosti odbije žalbe na pobijanu presudu;

— podredno, djelomično poništi članak 1. stavka 1. i 3. sporne uredbe u dijelu u kojem te odredbe proširuju antidampinšku pristojbu uvedenu na uvoz bicikala podrijetlom iz Kine na City Cycle i odbijaju njegov zahtjev za izuzeće;

— naloži Maxcomu, Vijeću i Komisiji snošenje troškova City Cyclea u okviru prvostupanjskog i žalbenog postupka, i

— poduzme svaku drugu mjeru koju Sud ocijeni prikladnom.

38 Rješenjem predsjednika Suda od 4. kolovoza 2015. predmeti C-248/15 P, C-254/15 P i C-260/15 P spojeni su u svrhu pisanog i usmenog postupka kao i presude.

O žalbama

39 Žalbeni razlozi koje su istaknuli Maxcom, Vijeće i Komisija u velikoj se mjeri preklapaju i mogu se, u biti, svrstati u četiri skupine.

40 Kao prvo, Komisija tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava propustivši ocijeniti dopuštenost tužbe City Cyclea. Kao drugo, Maxcom, Vijeće i Komisija tvrde, u biti, da je Opći sud počinio različite pogreške koje se tiču prava primjenom članka 13. stavka 1. Osnovne uredbe. Kao treće, Vijeće i Komisija tvrde da pobijana presuda sadržava nedostatak u obrazloženju i proturječno obrazloženje. Vijeće također tvrdi da je Opći sud iskrivio činjenice koje je ocjenjivao. Kao četvrto, Komisija tvrdi da je Opći sud povrijedio njezina postupovna prava.

Žalbeni razlog koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava jer je Opći sud propustio odlučiti o osnovanosti tužbe

Argumentacija stranaka

41 Komisija prigovara Općem sudu da nije ispitao dopuštenost tužbe jer je Opći sud, kao odgovor na argumente koje je Komisija istaknula tijekom rasprave, samo utvrdio, kao prvo, u točki 43. pobijane presude, da Komisija kao intervenijent ne može isticati prigovor nedopuštenosti tužbe, kao drugo, u točki 44. te presude, da je tužbeni razlog istaknut u vrlo kasnom stadiju sudskog postupka i, kao treće, u istoj točki, da je Komisija iznijela samo pretpostavke a da nije dostavila nikakve dokaze.

42 Kao prvo, prema mišljenju Komisije, odluka Općeg suda da ne ispita dopuštenost tužbe u suprotnosti je sa sudskom praksom Suda, prema kojoj sud Unije mora nedopuštenost ispitati po službenoj dužnosti. Kao drugo, činjenica da je Komisija mogla istaknuti prigovor nedopuštenosti tek na raspravi rezultat je odluka Općeg suda da ne odobri podnošenje intervencijskog podneska. Kao treće, Komisija naglašava da je Opći sud na temelju elemenata u spisu trebao znati da City Cycle nije dokazao da je proizvođač ili izvoznik bicikala.

43 City Cycle osporava Komisijine argumente.

Ocjena Suda

44 Valja istaknuti da je Opći sud, najprije, u točkama 42. i 43. pobijane presude naveo da, s obzirom na to da je, s jedne strane, Komisija intervenijent koji podupire zahtjev Vijeća i, s druge strane, da Vijeće nije zahtijevalo da se tužba proglasi nedopuštenom, Komisija nije mogla isticati prigovor nedopuštenosti tužbe te ga Opći sud nije trebao ispitivati. Nadalje, Opći je sud u točki 44. te presude utvrdio da je Komisija s tim u svezi iznijela samo pretpostavke. Naposljetku, taj je sud u istoj točki primijetio da su te pretpostavke iznesene u vrlo kasnom stadiju postupka.

45 Stoga, suprotno Komisijinim tvrdnjama, Opći sud ni u kom slučaju nije propustio odlučiti o dopuštenosti tužbe. Ispitao je Komisijine argumente da City Cycle nije ni šrilankanski proizvođač ni izvoznik, nego lokalni pružatelj usluga koji djeluje za račun kineskog poduzetnika. Nakon tog ispitivanja naveo je da ti argumenti, istaknuti na raspravi, nisu zasnovani ni na jednom novom dokazu koji se tiče odnosa između City Cyclea i kineskog poduzetnika o kojem je riječ pa je stoga riječ o pukim pretpostavkama. Slijedom toga je odbio prigovor nedopuštenosti koji je istaknula Komisija.

46 Stoga se ne može smatrati da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava propustivši ocijeniti dopuštenost tužbe za poništenje. Iz toga slijedi da ovaj žalbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

Žalbeni razlozi koji se temelje na pogreškama koje se tiču prava prilikom primjene članka 13. stavka 1. Osnovne uredbe

Argumentacija stranaka

47 Druga skupina žalbenih razloga usmjerena je protiv točaka 98. do 99. pobijane presude. Maxcom, Komisija i Vijeće tvrde, u biti, da te točke sadržavaju pogreške koje se tiču prava jer Opći sud nije pravilno primijenio članak 13. stavak 1. Osnovne uredbe.

48 Na prvom mjestu, Maxcom i Komisija prigovaraju Općem sudu zato što je utvrdio da Vijeće nije moglo zaključiti da je City Cycle obavljao pretovar na temelju utvrđenja da potonji nije stvarni šrilankanski proizvođač bicikala i da nije obavljao postupke sklapanja koji bi prelazili granice određene u članku 13. stavku 2. Osnovne uredbe. Kao prvo, prema mišljenju Maxcoma, u okolnostima poput

onih o kojima je riječ u ovom predmetu, gdje je City Cycle uvozio dijelove kineskog podrijetla i izvozio bicikle u Uniju a da nije dokazao da je proizvođač ili da njegovi postupci sklapanja prelaze granice određene u članku 13. stavku 2. te uredbe, moguće je utvrditi postojanje pretovara. Kao drugo, Maxcom smatra da Opći sud „nagrađuje" City Cycle jer je dostavio nepotpune, proturječne i neprovjerljive informacije. Kao treće, Maxcom navodi da ocjena Općeg suda nije u skladu ni sa svrhom Osnovne uredbe ni s ustaljenom sudskom praksom Suda na temelju koje institucije Unije koje su zadužene za provedbu antidampinških ispitnih postupaka i donošenje antidampinških mjera (u daljnjem tekstu: institucije Unije) imaju široku diskrecijsku ovlast u okviru antidampinških ispitnih postupaka.

49 Na drugom mjestu, Vijeće i Komisija tvrde da je Opći sud pogrešno zahtijevao od institucija Unije da ustanove da svaki proizvođač-izvoznik u državi koja je predmet ispitnog postupka obavlja pretovar i da je tako prebacio teret dokazivanja. Naime, kao prvo, članak 13. stavak 1. Osnovne uredbe nalaže institucijama Unije da provedu analizu na državnoj razini, a ne na razini pojedinačnih izvoznika, jer se potonja analiza nalaže proizvođačima-izvoznicima. Kao drugo, takvo tumačenje lišilo bi smisla članak 13. stavak 4. Osnovne uredbe. Kao treće, Opći je sud pojam „praksa izbjegavanja" pomiješao s jednom od manifestacija te prakse, odnosno pretovarom. Kao četvrto, zahtjev utvrđenja pojedinačnog pretovara ne uzima u obzir sudsku praksu Suda, prema kojoj institucije Unije imaju široku diskrecijsku ovlast za utvrđivanje postojanja izbjegavanja. Kao peto, Opći je sud u okviru ocjene različitih razloga za poništenje koji su mu podneseni prihvatio očito proturječna tumačenja pojma „praksa izbjegavanja".

50 Na trećem mjestu, Maxcom, Vijeće i Komisija tvrde da, iako su utvrđenja Vijeća u svezi s postojanjem pretovara pogrešna, poništenje sporne uredbe ipak nije opravdano. Naime, prema mišljenju Maxcoma, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, pogreška koja se tiče prava opravdava poništenje odnosnog akta samo ako bi, kada te pogreške ne bi bilo, ishod ukupne ocjene bio drugačiji. Osim toga, Vijeće i Komisija podsjećaju da pobijana presuda osporava uvodnu izjavu 78. te uredbe, u kojoj je Vijeće utvrdilo da se, s obzirom na to da se svi šrilankanski proizvođači-izvoznici nisu javili i surađivali, izvoz tih proizvođača-izvoznika može pripisati praksi pretovara. Iz te uvodne izjave stoga proizlazi da se utvrđenje postojanja prakse pretovara preko Šri Lanke ne temelji samo na utvrđenju da je City Cycle obavljao tu praksu. Komisija zato tvrdi da je Vijeće, čak i ako je počinilo pogrešku koja se tiče prava tvrdeći da je City Cycle sudjelovao u postupcima pretovara, mogao s pravom utvrditi, na temelju dokaza u vezi s drugim šrilankanskim proizvođačima-izvoznicima i promjenom strukture trgovine, da se pretovar obavljao u Šri Lanki.

51 City Cycle pobija dopuštenost tih argumenata jer oni pobijaju utvrđenje Općeg suda da nije bilo dovoljno dokaza postojanja postupaka pretovara te se stoga odnese na činjeničnu ocjenu. City Cycle osporava meritum tih argumenata.

Ocjena Suda

– Dopuštenost

52 Valja podsjetiti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, Sud nije nadležan utvrđivati činjenice ni, načelno, ispitivati dokaze koje je Opći sud prihvatio u prilog tim činjenicama. Naime, ako su ti dokazi pravilno pribavljeni i poštovana su opća načela prava i procesna pravila koja se primjenjuju na dokazivanje i izvođenje dokaza, samo je na Općem sudu da ocijeni dokaznu vrijednost dokaza koji su mu dostavljeni. Ta ocjena stoga ne predstavlja, osim u slučaju iskrivljavanja tih dokaza, pravno pitanje koje, kao takvo, podliježe nadzoru Suda.

53 Međutim, navodna povreda pravila koja se primjenjuju u području dokazivanja pravno je pitanje koje je dopušteno u stadiju žalbe (presuda od 10. srpnja 2008., Bertelsmann i Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, t. 44.).

54 Prigovorima koje ističu u prilog ovoj skupini prigovora Maxcom, Vijeće i Komisija u biti prigovaraju Općem sudu da nije poštovao pravila o teretu dokazivanja i standardu dokazivanja koji se zahtijeva za dokazivanje postojanja izbjegavanja mjera, na temelju članka 13. stavka 1. Osnovne uredbe. Stoga se argument City Cyclea o nedopuštenosti ove skupine žalbenih razloga ne može prihvatiti.

– Meritum

i) Uvodna očitovanja

55 Prigovori koje su istaknuli Maxcom, Vijeće i Komisija u okviru ove skupine žalbenih razloga tiču se svih glede pitanja o teretu dokazivanja i standardu dokazivanja koji se zahtijeva u području izbjegavanja mjera, u okolnostima kada dio odnosnih proizvođača-izvoznika nije surađivao ili nije dovoljno surađivao u ispitnom postupku.

56 U tom pogledu najprije treba podsjetiti da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, u području zajedničke trgovinske politike i osobito u području mjera za zaštitu trgovine, institucije Unije raspolažu širokom diskrecijskom ovlašću zbog složenosti gospodarskih, političkih i pravnih pitanja koja moraju razmatrati. Što se tiče sudskog nadzora takve ocjene, on stoga mora biti ograničen na provjeru toga jesu li poštovana postupovna pravila, koliko su činjenice koje se koriste za donošenje sporne odluke materijalno točne, postoji li očita pogreška u ocjeni tih činjenica ili zlouporaba ovlasti (presuda od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 63. i navedena sudska praksa).

57 Nadalje, glede tereta dokazivanja izbjegavanja mjera, u skladu s člankom 13. stavkom 1. Osnovne uredbe, izbjegavanje antidampinških mjera utvrđeno je kada su ispunjena četiri uvjeta. Kao prvo, mora postojati promjena strukture trgovinske razmjene između trećih zemalja i Unije ili između društava u zemlji na koju se mjere primjenjuju i Unije. Kao drugo, ta promjena mora proizlaziti iz prakse, obrade ili rada za koji ne postoji dostatni valjani uzrok ili ekonomska opravdanost osim uvođenja pristojbe. Kao treće, moraju postojati dokazi da industrija Unije trpi štetu ili da su preostali učinci antidampinške pristojbe narušeni. Kao četvrto, moraju postojati dokazi o dampingu.

58 Prema članku 13. stavku 3. te uredbe, na Komisiji je da na temelju dokaza koji *prima facie* pokazuju da postoje prakse izbjegavanja mjera pokrene ispitni postupak. U skladu sa sudskom praksom Suda, ta odredba ustanovljava načelo prema kojem je teret dokaza izbjegavanja na institucijama Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 4. rujna 2014., Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, t. 35.).

59 Osim toga, iz izričaja i strukture članka 13. Osnovne uredbe proizlazi da u svrhu ustanovljavanja izbjegavanja mjera, te institucije moraju provesti opću analizu u vezi s trećom zemljom na koju se odnosi ispitni postupak glede izbjegavanja mjera u cijelosti. Suprotno tome, u svrhu dokazivanja takvog izbjegavanja mjera nisu dužne provesti analizu situacije svakog pojedinačnog proizvođača-izvoznika jer se ta analiza odnosi na pojedinačne proizvođače-izvoznike u okviru zahtjeva podnesenih na temelju članka 13. stavka 4. te uredbe.

60 Naime, članak 13. stavak 1. Osnovne uredbe određuje da kada je ustanovljeno izbjegavanje antidampinških mjera, te se mjere mogu, među ostalim, proširiti na uvoze istovrsnih proizvoda podrijetlom iz trećih zemalja. Osim toga, članak 13. stavak 4. te uredbe predviđa mogućnost da proizvođači-izvoznici sa sjedištem u toj trećoj zemlji koriste izuzeća ako podnesu zahtjev u tom smislu, ako nisu povezani s proizvođačem-izvoznikom na kojega se primjenjuju mjere i ako dokažu da nisu uključeni u izbjegavanje mjera. Ta odredba pojašnjava da zahtjevi za izuzeća moraju biti valjano obrazloženi.

61 Stoga, kao što navode Vijeće i Komisija, u skladu s člankom 13. stavkom 1. Osnovne uredbe, institucije Unije moraju ustanoviti postojanje izbjegavanja antidampinških mjera za cijelu navedenu treću državu, dok svaki pojedinačni proizvođač-izvoznik mora dokazati da njegov specifičan položaj opravdava dodjelu izuzeća na temelju članka 13. stavka 4. te uredbe.

62 Naposljetku, glede standarda dokazivanja koji se zahtijeva za dokazivanje postojanja izbjegavanja mjera u slučaju da dio proizvođača-izvoznika ne surađuje ili ne surađuje dovoljno, valja podsjetiti da nijedna odredba Osnovne uredbe ne dodjeljuje, u okviru ispitnog postupka u vezi s postojanjem izbjegavanja, Komisiji ovlast koja bi joj omogućila da proizvođače ili izvoznike iz zahtjeva prisili na sudjelovanje u postupku ili na dostavljanje podataka. Komisija je, dakle podložna dobroj volji dotičnih poduzetnika da joj pruže potrebne informacije (presuda od 4. rujna 2014., Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, t. 32.).

63 Iz tog je razloga zakonodavac Unije u članku 18. stavku 1. Osnovne uredbe predvidio da se, kada dotična stranka odbija omogućiti pristup potrebnim podacima, ili ih ne dostavlja ili znatno ometa ispitni postupak, mogu donijeti privremeni ili konačni zaključci, pozitivni ili negativni, na temelju dostupnih podataka (presuda od 4. rujna 2014., Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, t. 33.).

64 Osim toga, članak 18. stavak 6. iste uredbe ističe da ako zainteresirana stranka ne surađuje, ili ako surađuje samo djelomično pa se time uskraćuju relevantni podaci, za tu stranku rezultati mogu biti manje povoljni nego da je surađivala.

65 U okolnostima u kojima proizvođači-izvoznici nisu uopće surađivali, Sud je utvrdio da, iako Osnovna uredba, a osobito njezin članak 13. stavak 3., ustanovljava načelo prema kojem je teret dokaza izbjegavanja na institucijama Unije, članak 18. stavci 1. i 6. te uredbe jasno imaju za cilj smanjiti navedeni teret time što u slučaju nesuradnje dotičnih stranaka predviđaju da te institucije mogu zaključke iz ispitnog postupka u vezi s izbjegavanjem mjera utemeljiti na dostupnim podacima i da se stranke koje nisu surađivale dovode u opasnost da će se naći u manje povoljnom položaju (vidjeti u tom smislu presudu od 4. rujna 2014., Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, t. 35.).

66 Sud je s tim u vezi pojasnio da iz članka 18. Osnovne uredbe proizlazi da zakonodavac Unije nije imao namjeru uspostaviti zakonsku pretpostavku koja bi omogućila da se iz nesuradnje dotičnih ili zainteresiranih stranaka izravno izvede zaključak o postojanju izbjegavanja mjera i time institucije Unije oslobodi od svake obveze dokazivanja. Međutim, imajući u vidu mogućnost da se čak i do konačnih zaključaka dođe na osnovi dostupnih podataka i da se prema stranki koja nije surađivala ili je surađivala samo djelomično odnosi nepovoljnije nego da jest surađivala, također je očito da su institucije Unije ovlaštene osloniti se na skup indicija koje se podudaraju i koje omogućuju donošenje zaključka o postojanju izbjegavanja u smislu članka 13. stavka 1. Osnovne uredbe (presuda od 4. rujna 2014., Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, t. 36.).

67 Svako drugo rješenje moglo bi narušiti učinkovitost Unijinih mjera trgovinske zaštite svaki puta kada bi se institucije Unije u okviru ispitnog postupka kojemu je cilj utvrditi izbjegavanje suočile s nesuradnjom (presuda od 4. rujna 2014., Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, t. 37.).

68 U ovom slučaju nedostatak suradnje ne tiče se svih, nego samo dijela proizvođača-izvoznika. S jedne strane, tekst članka 13. stavka 1. Osnovne uredbe nije prepreka tome da institucije Unije mogu utvrditi postojanje izbjegavanja antidampinških mjera oslanjanjem na skup indicija koje se podudaraju u slučaju kada proizvođači-izvoznici koji predstavljaju značajan dio uvoza odnosnog proizvoda u Uniju nisu surađivali ili nisu dovoljno surađivali u ispitnom postupku. S druge strane, nužnost jamstva učinkovitosti mjera trgovinske zaštite također opravdava, u okolnostima poput predmetnih, mogućnost da se navedene institucije pri utvrđivanju postojanja izbjegavanja mjera pozivaju na takav skup indicija u smislu te odredbe.

69 Iako se institucije Unije mogu pozivati na takav skup indicija, činjenica je da te indicije moraju, na temelju članka 13. stavaka 1. i 3. Osnovne uredbe, dokazati da su ispunjena četiri uvjeta iz točke 57. ove presude. Stoga, glede drugog od tih uvjeta, te institucije moraju imati dokaze pomoću kojih se može utvrditi da promjena strukture trgovinske razmjene proizlazi iz prakse, obrade ili rada za koji ne postoji dostatno valjan uzrok ili ekonomska opravdanost osim uvođenja pristojbe.

ii) Pogreške koje se tiču prava u primjeni članka 13. stavka 1. Osnovne uredbe

70 S obzirom na prethodna razmatranja, valja utvrditi sadržava li, kao što tvrde Maxcom, Vijeće i Komisija, ocjena Općeg suda pogreške koje se tiču prava u primjeni članka 13. stavka 1. Osnovne uredbe zato što je u točki 99. pobijane presude utvrdio da Vijeće nije moglo zaključiti da je City Cycle obavljao pretovar i slijedom toga prihvatio tužbu i poništio članak 1. stavke 1. i 3. sporne uredbe u dijelu u kojem se ona odnosi na to društvo.

71 U biti, Maxcom,Vijeće i Komisija tvrde, kao prvo, da je, suprotno utvrđenju Općeg suda, Vijeće u uvodnoj izjavi 78. sporne uredbe moglo opravdano zaključiti da je City Cycle obavljao pretovar na temelju utvrđenja da potonji nije stvarni šrilankanski proizvođač bicikala i da nije obavljao postupke sklapanja koji bi prelazili granice određene u članku 13. stavku 2. Osnovne uredbe. Kao drugo, prigovaraju da je Opći sud zahtijevao od institucija Unije da ustanove da svaki prozvođač-izvoznik u državi koja je predmet ispitnog postupka obavlja pretovar i da je tako prebacio teret dokazivanja. Kao treće, tvrde da, iako su utvrđenja Vijeća u vezi s postojanjem pretovara pogrešna, poništenje sporne uredbe ipak nije opravdano.

72 Tim argumentima Maxcom, Vijeće i Komisija osporavaju točke 98. i 99. pobijane presude, u kojima je Opći sud utvrdio, s jedne strane, da Vijeće nije imalo nikakvih indicija da bi, u točki 78. sporne uredbe, valjano utvrdilo da je City Cycle obavljao postupke pretovara. S druge strane, istaknuo je da činjenica da City Cycle nije mogao dokazati da je on stvarno šrilankanski proizvođač ili da ispunjava kriterije iz članka 13. stavka 2. Osnovne uredbe ne dopušta Vijeću da automatski zaključi da je City Cycle obavljao pretovar.

73 Suprotno onome što proizlazi kako iz argumenata Maxcoma, Vijeća i Komisije tako i iz pobijane presude, uvodna izjava 78. sporne uredbe ne sadržava nikakvu pojedinačnu analizu mogućih praksi izbjegavanja mjera koje bi City Cycle obavljao.

74 Ta je uvodna izjava stoga sadržana u dijelu te uredbe naslovljenom „Pretovar”, posvećenom drugom od četiri uvjeta opisana u točki 57. ove presude. U tom je dijelu Vijeće, najprije u uvodnoj izjavi 77. sporne uredbe, navelo da za tri od šest društava koja su na početku surađivala u ispitnom postupku nije otkrilo praksu pretovara. Za preostali izvoz u Uniju Vijeće je navelo da nije bilo nikakve suradnje. Nadalje, Vijeće je u uvodnoj izjavi 78. te uredbe navelo, s jedne strane, da je promjena strukture trgovine između Šri Lanke i Unije utvrđena u uvodnoj izjavi 58. navedene uredbe i, s druge strane, da se svi šrilankanski proizvođači-izvoznici nisu javili i surađivali. Iz toga je zaključilo da se izvoz tih proizvođača-izvoznika u Uniju može „pripisati” praksi pretovara. Naposljetku, Vijeće je u uvodnoj izjavi 79. te uredbe utvrdilo da je potvrđeno postojanje pretovara proizvodâ kineskog podrijetla preko Šri Lanke.

75 Zaključak u svezi s postojanjem postupaka pretovara odnosi se stoga na sve proizvođače-izvoznike koji su odbili surađivati i temelji se na dvostrukom utvrđenju, odnosno, s jedne strane, na postojanju promjene strukture trgovine i, s druge strane, na nesuradnji dijela proizvođača-izvoznika.

76 Kao što proizlazi iz načela navedenih u točkama 65. do 69. ove presude, na temelju tog dvostrukog utvrđenja ne može se zaključiti ni da je City Cycle bio uključen u postupke pretovara kao pojedinačni proizvođač-izvoznik ni da je postojala takva praksa u Šri Lanki.

77 Naime, s jedne strane, iako se institucije Unije mogu, u slučaju nedovoljne suradnje, pri utvrđivanju postojanja izbjegavanja mjera osloniti na skup indicija koje se podudaraju, ne postoji međutim nikakva zakonska presumpcija na temelju koje bi se iz nesuradnje zainteresirane stranke moglo izravno izvesti zaključak o postojanju takvog izbjegavanja mjera. Nadalje, te institucije moraju raspolagati indicijama na temelju kojih se može dokazati da je svaki od četiri uvjeta postojanja izbjegavanja mjera, navedena u točki 57. ove presude, ispunjen, uključujući onaj glede činjenice da promjena strukture trgovinske razmjene proizlazi iz praksi izbjegavanja mjera. Iz toga slijedi da Vijeće nije moglo valjano izvesti zaključak o postojanju prakse pretovara samo iz nesuradnje dijela proizvođača-izvoznika.

78 S druge strane, budući da je promjena strukture trgovinske razmjene prvi od četiri uvjeta koji moraju biti ispunjeni da bi se valjano utvrdilo postojanje izbjegavanja mjera, Vijeće se nije moglo pozivati na utvrđenje tog postojanja kao indicije da je drugi od tih četiriju uvjeta, u skladu s kojim ta promjena mora proizlaziti iz prakse izbjegavanja mjera, bio provjeren.

79 Međutim, budući da dvostruko utvrđenje Vijeća u uvodnoj izjavi 78. sporne uredbe nije omogućilo toj instituciji da valjano utvrdi ni da je City Cycle bio uključen u postupke pretovara kao proizvođač-izvoznik ni da je postojala takva praksa u Šri Lanki, Opći je sud, ne počinivši pogrešku koja se tiče prava, u točki 99. pobijane presude utvrdio da Vijeće nije moglo valjano zaključiti da je City Cycle obavljao pretovar i slijedom toga prihvatio tužbu te poništio članak 1. stavke 1. i 3. sporne uredbe u dijelu u kojem se ona odnosi na to društvo.

80 Osim toga, suprotno tvrdnjama Vijeća i Komisije, iz pobijane presude ne može se zaključiti da je Opći sud želio od institucija Unije zahtijevati da dokažu da svaki proizvođač-izvoznik obavlja postupke pretovara. Naime, utvrđenjem da Vijeće nije moglo utvrditi da je City Cycle obavljao pretovar i djelomičnim poništenjem sporne uredbe Opći sud ograničio se na izvođenje zaključka iz činjenice da mu informacije kojima je raspolagalo Vijeće, kao što su opisane u točki 78. sporne uredbe, ne omogućuju da utvrdi postojanje postupaka pretovara u zemlji pa ne predstavljaju činjeničnu osnovu da bi se ti postupci mogli pripisati City Cycleu.

81 Uzimajući u obzir prethodna razmatranja, drugu skupinu žalbenih razloga treba odbiti kao neosnovanu.

Žalbeni razlozi koji se temelje na nedostatku u obrazloženju, proturječnom obrazloženju i iskrivljavanju činjenica

Argumentacija stranaka

82 U trećoj skupini žalbenih razloga Maxcom, Vijeće i Komisija tvrde da Opći sud nije ispunio obvezu obrazlaganja. Vijeće također tvrdi da je Opći sud iskrivio činjenice koje je ocjenjivao.

83 Na prvom mjestu, Vijeće i Komisija tvrde da pobijana presuda nije dovoljno obrazložena jer Opći sud nije objasnio razlog zbog kojega je Vijeće povrijedilo članak 13. stavak 1. Osnovne uredbe. Naime, s jedne strane, na temelju točaka 98. i 99. te presude ne može se shvatiti je li pogreška koja se pripisuje Vijeću samo pogreška u ocjeni ili očita pogreška u ocjeni. S druge strane, Opći sud nije iznio razloge zbog kojih na temelju dokaza koje je ocjenjivao, uključujući dostupne podatke, nije mogao utvrditi da je City Cycle obavljao postupke pretovara.

84 Na drugom mjestu, Maxcom i Komisija tvrde da je obrazloženje pobijane presude proturječno. Kao prvo, Maxcom navodi da su utvrđenja iz točaka 98. i 99. te presude proturječna utvrđenjima Općeg suda u vezi s drugim tužbenim razlogom, posebice s razmatranjima iz točaka 131. i 135. te presude, u kojima je taj sud, s jedne strane, naznačio da su informacije koje je dostavio City Cycle manjkave i, s druge strane, odbio prigovor da je Vijeće povrijedilo članak 18. Osnovne uredbe, načelo proporcionalnosti i obvezu obrazlaganja u svezi s utvrđenjem nesuradnje City Cyclea. Kao drugo, Komisija navodi da iz točke 97. navedene presude proizlazi da se na temelju dokaza koje je podnio

City Cycle ne može dokazati da je on izvoznik bicikala šrilankanskog podrijetla ili da ispunjava kriterije iz članka 13. stavka 2. Osnovne uredbe. Komisija se s tim u vezi pita kako dokazi, ako upućuju na to da je City Cycle uključen u izbjegavanje mjera putem prakse sklapanja, mogu ne dokazivati da je također uključen u postupke pretovara. Kao treće, Komisija prigovara Općem sudu da je potvrdio, s jedne strane, da Vijeće nije raspolagalo ni sa kakvim indicijama na temelju kojih bi moglo zaključiti da je City Cycle obavljao te postupke pretovara i, s druge strane, da je na temelju mnoštva raspoloživih podataka bilo moguće utvrditi postojanje izbjegavanja mjera od strane City Cyclea, u točki 131. pobijane presude.

85 Na trećem mjestu, Vijeće također tvrdi da je Opći sud iskrivio činjenice koje je ocjenjivao. Kao prvo, budući da je pretovar valjano dokazan na državnoj razini i da City Cycle nije imao temelja za dobivanje izuzeća, ono je moglo iz toga samo zaključiti da je City Cycle obavljao postupke pretovara. Kao drugo, to iskrivljenje proizlazi i iz točaka 83., 94., 97., 109., 112. i 121. pobijane presude u vezi sa zahtjevom City Cyclea za izuzeće, koje isključuju mogućnost da to društvo zadovoljava uvjete koje treba ispuniti da bi se zbog sklapanja u zemlji na koju se odnosi ispitni postupak smatralo da su proizvodi lokalnoga podrijetla.

86 City Cycle osporava te argumente.

Ocjena Suda

87 Na prvom mjestu, glede argumenta o nedovoljnom obrazloženju, valja podsjetiti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, iz obrazloženja presude mora jasno i nedvosmisleno slijediti ocjena Općeg suda, tako da zainteresirane osobe mogu utvrditi razloge za donesenu odluku i tako da Sud može izvršavati sudski nadzor (presuda od 10. travnja 2014., Areva i dr./Komisija, C-247/11 P i C-253/11 P, EU:C:2014:257, t. 54.).

88 S tim u vezi, s jedne strane, okolnost da točke 98. i 99. pobijane presude ne pojašnjavaju je li pogreška koju je počinilo Vijeće samo pogreška u ocjeni ili očita pogreška u ocjeni ni u kojem slučaju ne može prouzročiti poništenje pobijane presude.

89 Valja podsjetiti da je Sud utvrdio da ispitivanje dokaza na kojima institucije Unije temelje svoja utvrđenja, koje provodi Opći sud, ne predstavlja novu ocjenu činjenica kojom se zamjenjuje ocjena tih institucija. Tim se ispitivanjem ne zadire u široku diskrecijsku ovlast tih institucija u području trgovinske politike, nego se samo utvrđuje jesu li ti dokazi takve prirode da se njima podupiru zaključci tih institucija. Zadaća Općeg suda stoga nije samo provjeriti materijalnu točnost navedenih dokaznih elemenata kao i njihovu pouzdanost i dosljednost već i to predstavljaju li navedeni elementi skup relevantnih podataka koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene složene situacije te jesu li takve naravi da podupiru zaključke koji su iz njih izvedeni (vidjeti u tom smislu presudu od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209, t. 35. i 36. i navedenu sudsku praksu).

90 U ovom je slučaju Opći sud, kao što proizlazi iz točke 79. ove presude, utvrdio, a da nije počinio pogrešku koja se tiče prava, da dokazima na kojima je Vijeće utemeljilo svoje utvrđenje glede postojanja prakse pretovara u Šri Lanki nije bilo moguće poduprijeti to utvrđenje. Glede sudske prakse navedene u prethodnoj točki ove prosude, iz točke 98. pobijane presude implicitno ali nužno proizlazi da je Opći sud u toj točki utvrdio opću pogrešku u ocjeni.

91 S druge strane, glede činjenice da Opći sud nije iznio razloge zbog kojih se na temelju dokaza koji su mu podneseni ne bi moglo utvrditi da je City Cycle obavljao postupke pretovara, dovoljno je navesti da takav argument nije činjenično utemeljen jer je Opći sud iznio svoje razloge. Tako je u točkama 98. i 99. pobijane presude naveo, s jedne strane, da Vijeće nije raspolagalo ni sa kakvim

indicijama na temelju kojih bi moglo doći to tog utvrđenja i, s druge strane, da se navedeno utvrđenje ne može izvesti iz okolnosti da to društvo nije dokazalo da je izvoznik bicikala šrilankanskog podrijetla ili da ispunjava kriterije iz članka 13. stavka 2. Osnovne uredbe.

92 Iz toga slijedi da argument u svezi s nedovoljnim obrazloženjem pobijane presude treba odbiti.

93 Na drugom mjestu, glede navodnog postojanja proturječnosti u pobijanoj presudi, potrebno je navesti, kao prvo, da utvrđenja iz točaka 98. i 99. presude nisu ni u čemu proturječna utvrđenjima u svezi s drugim tužbenim razlogom, u kojima je Opći sud, s jedne strane, naznačio da su informacije koje je dostavio City Cycle manjkave i, s druge strane, odbio prigovor da je Vijeće povrijedilo članak 18. Osnovne uredbe, načelo proporcionalnosti i obvezu obrazlaganja u vezi s utvrđenjem nesuradnje City Cyclea. Naime, kao što proizlazi iz točke 66. ove presude, iako se institucije Unije, u slučaju nedovoljne suradnje, pri utvrđivanju postojanja izbjegavanja mjera mogu osloniti na skup indicija koje se podudaraju, ne postoji nikakva zakonska presumpcija na temelju koje bi se iz nesuradnje zainteresirane stranke moglo izravno izvesti zaključak o postojanju takvog izbjegavanja.

94 Kao drugo, glede argumenta koji se odnosi na točku 97. pobijane presude i činjenicu da dokazi upućuju na to da City Cycle izbjegava antidampinške mjere pomoću prakse sklapanja, dovoljno je primijetiti da pobijana presuda ne sadržava nikakvo utvrđenje glede toga da je to društvo obavljalo postupke sklapanja, tako da je taj argument činjenično manjkav.

95 Kao treće, glede navodne proturječnosti među razmatranjima prema kojima, s jedne strane, Vijeće nije raspolagalo ni sa kakvim indicijama na temelju kojih bi moglo zaključiti da je City Cycle obavljao te postupke pretovara i, s druge strane, da je na temelju mnoštva raspoloživih podataka bilo moguće doći do tog utvrđenja, valja utvrditi da se taj argument temelji na pogrešnom tumačenju pobijane presude. Naime, Opći je sud u točki 131. pobijane presude odbio prigovor City Cyclea da je Vijeće povrijedilo obvezu obrazlaganja jer, među ostalim, nije objasnilo koja je narav raspoloživih podataka, u smislu članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe, koje je uzelo u obzir. Međutim, Opći sud u toj točki ni u kojem slučaju nije utvrdio, suprotno Komisijinim navodima, da se na temelju raspoloživih podataka može utvrditi postojanje izbjegavanja mjera. Utvrđenja iz točaka 131. do 135. pobijane presude zato nisu proturječna.

96 Stoga valja kao neosnovan odbiti argument da je obrazloženje pobijane presude proturječno.

97 Na trećem mjestu, glede iskrivljavanja činjenica na koje se poziva Vijeće, valja navesti, kao prvo, da, suprotno navodima te institucije, iz točke 79. ove presude proizlazi da se može smatrati da je postojanje postupaka pretovara valjano dokazano na razini zemlje. Kao drugo, iako Vijeće smatra da to iskrivljenje proizlazi i iz razmatranja u pobijanoj presudi u vezi sa zahtjevom City Cyclea za izuzeće, koja isključuju mogućnost da to društvo zadovoljava uvjete koje treba ispuniti da bi se zbog sklapanja u zemlji na koju se odnosi ispitni postupak smatralo da su proizvodi lokalnoga podrijetla, ono ne pojašnjava na koji je način Opći sud svojim utvrđenjima iskrivio činjenice koje je ocjenjivao. Taj argument Vijeća treba zato odbiti kao neosnovan.

98 Stoga valja u cijelosti odbiti argument glede postojanja iskrivljavanja činjenica kao i treću skupinu žalbenih razloga u cijelosti kao neosnovane.

Žalbeni razlog Komisije koji se temelji na povredi njezinih postupovnih prava

Argumentacija stranaka

99 Komisija navodi da je Opći sud povrijedio njezina postupovna prava zabranivši joj podnošenje intervencijskog podneska. S tim u vezi, ta institucija najprije podsjeća da je Opći sud odlučio prihvatiti zahtjev za ubrzani postupak koji, na temelju članka 76.a stavka 2. drugog podstavka Poslovnika Općeg

suda, u verziji koja je bila na snazi u vrijeme postupka pred tim sudom, isključuje svaku pisanu intervenciju Komisije. Međutim, odluka navedenog suda o odobravanju tog postupka nije bila obrazložena. Stoga je Općem sudu trebalo 19,3 mjeseci za donošenje presude, dok je prosječno trajanje postupka pred tim sudom tijekom 2014. godine bilo 23,4 mjeseca.

100 Nadalje, Komisija pojašnjava da je, kada je postalo očito da je predmet puno složeniji nego što je Opći sud predvidio, zatražila da joj se dopusti podnošenje intervencijskog podneska u okviru mjere upravljanja postupkom. Taj joj je zahtjev 9. srpnja 2014. odbijen bez ikakvog obrazloženja. Osim toga, glede stvarnog trajanja postupka pred Općim sudom, uporno odbijanje Općeg suda da Komisiji dopusti podnošenje pisanih očitovanja nije bilo obrazloženo nužnošću ubrzanja rješavanja predmeta.

101 Naposljetku, Komisija smatra da su utvrđenja Općeg suda, koja prema njezinu mišljenju sadržavaju pogreške koje se tiču prava, povezana s njezinim djelovanjem u vezi s ispitnim postupkom. Ta bi utvrđenja bila drugačija da joj je bilo dopušteno izraziti svoje stajalište prije rasprave.

102 City Cycle osporava te argumente.

Ocjena Suda

103 Kao prvo, glede argumenta koji se odnosi na mogućnost odluke Općeg suda da odobri ubrzani postupak, u skladu s člankom76.a stavkom 2. drugim podstavkom Poslovnika Općeg suda, u verziji koja je bila na snazi u vrijeme postupka pred tim sudom, potrebno je navesti da, na temelju članka 116. stavka 3. tog poslovnika, intervenijent prihvaća postupak u stanju u kojem se nalazi u trenutku njegove intervencije.

104 U ovom slučaju, Komisija je 17. listopada 2013. podnijela zahtjev za intervenciju tajništvu Općeg suda, dok je zahtjev City Cyclea za odlučivanje o predmetu u ubrzanom postupku prihvaćen odlukom od 8. listopada 2013.

105 Komisija je stoga morala prihvatiti postupak u stanju u kojemu se nalazio u trenutku njezine intervencije i nije mogla valjano pobijati odluku o odlučivanju u ubrzanom postupku.

106 Kao drugo, glede odbijanja Općeg suda da usvoji Komisijin zahtjev za određivanje mjera upravljanja postupkom, valja podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda samo Opći sud ocjenjuje moguću potrebu za dopunom podataka kojima raspolaže o predmetima o kojima odlučuje (vidjeti presudu od 9. lipnja 2016., PROAS/Komisija, C-616/13 P, EU:C:2016:415, t. 66. i navedenu sudsku praksu). Pitanje dokazne vrijednosti postupovnih dokumenata ulazi u njegovu samostalnu ocjenu činjenica koja ne podliježe nadzoru Suda u žalbenom postupku, osim u slučaju iskrivljavanja dokaza iznesenih pred Općim sudom ili kad je materijalna netočnost utvrđenja Općeg suda vidljiva iz dokumenata u spisu (vidjeti u tom smislu presudu od 28. siječnja 2016., Heli-Flight/AESA, C-61/15 P, neobjavljenu, EU:C:2016:59, t. 94. i navedenu sudsku praksu).

107 U ovom slučaju Komisija nije istaknula iskrivljavanje dokaza iznesenih pred Općim sudom ili materijalnu netočnost njegovih utvrđenja. Iz toga slijedi da ne može valjano pobijati to da je Opći sud odbio njezin zahtjev za određivanje mjera upravljanja postupkom.

108 Kao treće, iako Komisija tvrdi da bi utvrđenja Općeg suda bila drugačija da joj je bilo dopušteno iznijeti svoje stajalište prije rasprave, ona ne pojašnjava ni na koja se utvrđenja Općeg suda to odnosi ni zbog kojih razloga bi ta utvrđenja bila drugačija.

109 Ovaj žalbeni razlog stoga valja odbiti kao neosnovan.

110 Imajući u vidu prethodna razmatranja, ove žalbe treba odbiti.

Troškovi

111 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

112 Budući da je City Cycle postavio zahtjev da se Maxcomu, Vijeću i Komisiji naloži snošenje troškova i da oni nisu uspjeli u postupku, valja im naložiti snošenje troškova prvostupanjskog postupka u predmetu T-413/13 i troškova žalbenih postupaka.

Slijedom navedenoga, Sud (četvrto vijeće) proglašava i presuđuje:

1) **Odbijaju se žalbe u predmetima C-248/15 P, C-254/15 P i C-260/15 P.**

2) **Maxcom Ltd, Vijeće Europske unije i Europska komisija snosit će vlastite troškove i troškove City Cycle Industriesa u prvostupanjskom postupku u predmetu T-413/13 i žalbenim postupcima.**

Potpisi